

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 16 października 2025 r.

Poz. 4191

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.137.2025.AJ WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 14 października 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153),

stwierdzam nieważność

uchwały nr 95/XIV/25 Rady Miejskiej w Szczuczynie z dnia 10 września 2025 r. w sprawie ustalenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Szczuczyn.

UZASADNIENIE

W dniu 10 września 2025 r. Rada Miejska w Szczuczynie podjęła uchwałę nr 95/XIV/25, która wpłynęła do organu nadzoru w dniu 17 września 2025 roku i z urzędu poddana została kontroli legalności.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 10 października 2025 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze. Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia organowi nadzoru.

Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725), dalej jako „ustawa”, zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności:

- 1) wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniającą oddanie w najem lub podnajem lokalu na czas nieoznaczony i najem socjalny lokalu oraz wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniającą stosowanie obniżek czynszu;
- 2) warunki zamieszkiwania kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy;
- 3) kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i umowy najmu socjalnego lokalu;
- 4) warunki dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach;
- 5) tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali oraz sposób poddania tych spraw kontroli społecznej;
- 6) zasady postępowania w stosunku do osób, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę lub w lokalu, w którego najem nie wstąpiły po śmierci najemcy;

- 6a) warunki, jakie musi spełniać lokal wskazywany dla osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb wynikających z rodzaju niepełnosprawności;
- 6b) zasady przeznaczania lokali na realizację zadań, o których mowa w art. 4 ust. 2b.

W ocenie organu nadzoru materia ta została uregulowana w uchwale Rady Miejskiej w Szczuczynie z istotnym naruszeniem przepisów prawa.

Rada Miejska w Szczuczynie w § 1 ust. 3 pkt 1-3 Załącznika nr 1 do przedmiotowej uchwały, dalej jako „Załącznik”, ujęła trzy obligatoryjne warunki, które powinna spełniać osoba ubiegająca się o zawarcie umowy najmu lokalu wchodzącego w skład zasobu mieszkaniowego Gminy. Rada postanowiła, że:

„Osoby ubiegające się o zawarcie umowy najmu lokalu wchodzącego w skład zasobu mieszkaniowego Gminy Szczuczyn, powinny spełniać łącznie poniższe warunki:

- 1) pełnoletnie, zamieszkujące co najmniej 5 lat na terenie Gminy Szczuczyn,*
- 2) spełniające kryterium dochodowe, określone w rozdziale 2,*
- 3) nieposiadające wyłącznego prawa własności do lokalu mieszkalnego.”*

Organ nadzoru zwraca uwagę, że gmina realizując przypisane jej zadanie własne tworzenia warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych członków wspólnoty samorządowej (art. 4 ust. 1 ustawy) nie może arbitralnie, bez upoważnienia ustawowego, wyłączyć z grona członków wspólnoty osób, które zamieszkują na terenie gminy krócej niż 5 lat. Podkreślenia wymaga, że pojęcie wspólnoty samorządowej zostało zdefiniowane w art. 16 ust. 1 Konstytucji RP, z którego wynika, że tworzy ją z mocy prawa ogół mieszkańców jednostek zasadniczego podziału terytorialnego, w tym przypadku gminy. Takie właśnie znaczenie należy nadać pojęciu wspólnoty samorządowej użytemu w ustawie. Mieszkańcem gminy jest zatem każda osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania na terenie tej gminy. Jak wynika z kolei z art. 4 ust. 2 ustawy, prawo do ubiegania się o zawarcie umowy najmu lokalu mieszkalnego z gminnego zasobu ma każdy mieszkaniec gminy, który nie ma zaspokojonych potrzeb mieszkaniowych, mający niskie dochody. W powyższym kontekście, w utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych prezentowane jest stanowisko, że brak jest podstaw, aby przepisy uchwalane przez organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego dyskryminowały w jakikolwiek sposób członków wspólnoty samorządowej w dostępie do zawarcia umowy najmu lokalu z gminnego zasobu nieruchomości, z uwagi na długość okresu i charakter zamieszkiwania na terenie danej gminy (por. wyrok WSA w Łodzi z 17 kwietnia 2018 r., sygn. akt III SA/Łd 106/18). Wyłączenie członka wspólnoty samorządowej z powyższego powodu narusza art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.

Kolejno wskazać należy, że postanowienie:

- w § 1 ust. 3 pkt 3 Załącznika, iż jednym z warunków bezwzględnie obowiązujących osoby ubiegające się o zawarcie umowy najmu jest nieposiadanie wyłącznego prawa własności do lokalu mieszkalnego, następnie
- w § 3 Załącznika, iż za osobę kwalifikującą się do zawarcia umowy najmu lokalu uważa się wnioskodawcę, któremu nie przysługuje wyłączny tytuł prawny do innego lokalu, oraz
- w § 10 ust. 2 pkt 5 Załącznika, iż wniosek o zawarcie umowy najmu lokalu na czas nieokreślony powinien zawierać oświadczenie o braku wyłącznego tytułu prawnego do innego lokalu, należy kwalifikować jako nieuprawnione przekroczenie granic upoważnienia ustawowego, co stanowi istotne naruszenie art. 21 ust. 3 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy. Organ nadzoru wskazuje, że zgodnie z ustawą tworzenie warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej należy do zadań własnych gminy. Gmina, na zasadach i w wypadkach określonych w ustawie, zapewnia lokale socjalne i lokale zamienne, a także zaspokaja potrzeby mieszkaniowe gospodarstw domowych o niskich dochodach (art. 4 ust. 2 ustawy). Jak wynika ze wskazanych przepisów, prawo do ubiegania się o zawarcie umowy najmu lokalu mieszkalnego z gminnego zasobu ma każdy mieszkaniec gminy mający niezaspokojone potrzeby mieszkaniowe i niskie dochody. Przy czym w przypadku pierwszej przesłanki, nie chodzi o każdą subiektywną potrzebę mieszkaniową, lecz potrzebę zobiektywizowaną warunkami zamieszkiwania uznanymi za kwalifikujące je do poprawy według zgodnych z ustawą kryteriów przyjętych przez radę gminy. Omawiana ustawa nie wprowadza innych ograniczeń wyłączających możliwość zawarcia umowy najmu lokalu z gminnego zasobu mieszkaniowego (vide: wyrok NSA z 29 września 2011 r., sygn. akt I OSK 1126/11; wyrok NSA z 12 października 2022 r. sygn. akt III OSK 1530/21; wyrok NSA z 27 maja 2020 r. sygn. akt I OSK 1716/19). Zasady wynajmowania lokali powinny być stanowione w taki sposób,

aby mieszkańcy gminy, którzy spełniają podstawowe kryteria przedmiotowe, tj. wysokość dochodu i warunki zamieszkiwania, od których zależy wynajęcie lokalu z zasobu mieszkaniowego gminy, mieli takie same szanse w staraniach o uzyskanie lokalu. Należy przy tym zauważyć, że zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy jedynie w przypadku ubiegania się o najem lokalu socjalnego, ustawodawca dopuścił wyłączenie z kręgu uprawnionych, osoby posiadające tytuł prawny do innego lokalu. A contrario takie wyłączenie nie może mieć zastosowania do osób ubiegających się o inne lokale z zasobu gminy.

Na marginesie należy wskazać, że zgodnie z przepisem art. 21b ust. 4 ustawy, na żądanie gminy najemca lub osoba ubiegająca się o zawarcie umowy najmu lub podnajmu lokalu i najmu socjalnego lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy jest obowiązana do złożenia oświadczenia o nieposiadaniu tytułu prawnego do innego lokalu położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości. Zatem to Burmistrz Szczuczyna, jako organ uprawniony do reprezentowania gminy w stosunkach cywilnoprawnych, ma możliwość, a nie obowiązek żądania złożenia oświadczenia o nieposiadaniu tytułu prawnego do innego lokalu. Co ważne, nie chodzi tu o jakikolwiek lokal, lecz wyłącznie położony w tej samej lub pobliskiej miejscowości. Rada Miejska nie jest natomiast uprawniona do nakładania na osoby ubiegające się o najem lokalu z gminnego zasobu obowiązku przedkładania takiego oświadczenia.

Przekroczenie delegacji ustawowej stanowi również zawarte w § 7 ust. 2 Załącznika unormowanie przyznające pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego osobom uprawnionym do jego otrzymania na podstawie orzeczenia sądu. Naczelny Sąd Administracyjny, w wyroku z dnia 12 października 2022 r., sygn. akt III OSK 1530/21 stwierdził, że „*artykuł 21 ust. 3 pkt 3 ustawy, przyznający radzie gminy kompetencje do ustalenia zasad pierwszeństwa wynajmowania lokali socjalnych i lokali na czas nieoznaczony, dotyczy wyłącznie kształtowania przesłanek zawierania umów najmu takich lokali na zasadach ogólnych, a nie na podstawie art. 14 ustawy, który w stosunku do art. 21 ust. 3 pkt 3 ustawy ma charakter przepisu szczególnego wyłączającego stosowanie art. 21 ust. 3 pkt 3 do przypadków przyznania uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego na podstawie wyroku sądu. To Sąd w prawomocnym orzeczeniu eksmisyjnym oznacza krąg podmiotów uprawnionych do otrzymania lokalu socjalnego na tej podstawie.*” (por. także w wyroku NSA z 25 czerwca 2010 r., sygn. akt I OSK 732/10 i z 13 listopada 2019 r., sygn. akt I OSK 732/18). Przyznanie w przedmiotowej uchwale pierwszeństwa w wynajmowaniu lokali osobom, w stosunku do których sąd orzekł o uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego, wykracza poza upoważnienie ustawowe.

Na mocy art. 21 ust. 3 pkt 4 ustawy zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać warunki dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach. Rada Miejska w Szczuczynie określiła w przedmiotowej uchwale warunki dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, nie uregulowała natomiast warunków dokonywania zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach, tym samym nie wypełniła delegacji ustawowej zawartej w ww. przepisie ustawy.

Kolejno wskazać należy, że regulacja § 10 ust. 1 Załącznika, zgodnie z którą wniosek o zawarcie umowy najmu lokalu na czas nieokreślony należy złożyć w formie pisemnej na formularzu, który stanowi załącznik do uchwały wykracza poza upoważnienie wynikające z art. 21 ust. 3 ustawy. Stanowienie wzoru wniosku, nie mieści się w zakresie kompetencji organu stanowiącego do określania zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy. Jest to materia związana z wykonywaniem uchwały i należy do wyłącznej kompetencji organu wykonawczego gminy. Wynika to z treści art. 30 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, który stanowi, że, wójt wykonuje uchwały rady gminy i zadania gminy określone przepisami prawa. Jednocześnie wskazać należy, że art. 21b ust. 2 i 3 ustawy regulują kwestię wzoru deklaracji o wysokości dochodów gospodarstwa domowego oraz wzoru oświadczenia o stanie majątkowym.

Organ nadzoru stoi na stanowisku, że postanawiając w § 10 ust. 2 pkt 3 Załącznika o obowiązku dołączenia do wniosku dowodów potwierdzających źródła i wysokość dochodu gospodarstwa domowego z ostatnich trzech miesięcy poprzedzających datę złożenia wniosku, rada dokonała nieuprawnionej modyfikacji brzmienia art. 21b ust. 1 ustawy. Zgodnie bowiem z ww. przepisem ustawy, osoba ubiegająca się o zawarcie umowy najmu albo podnajmu lokalu albo najmu socjalnego lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy składa deklarację o wysokości dochodów członków gospodarstwa domowego w okresie 3 miesięcy poprzedzających złożenie deklaracji oraz oświadczenie o stanie majątkowym członków gospodarstwa domowego. Podkreślić należy, że słowo „deklaracja” nie jest tożsame z przedstawieniem dowodów.

Ustawodawca w art. 21b ust. 1a ustawy postanowił, że w razie wątpliwości co do wiarygodności informacji i danych zawartych w deklaracji, o której mowa w ust. 1, gmina może wezwać osobę ubiegającą się o zawarcie umowy najmu albo podnajmu lokalu albo najmu socjalnego lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy do udostępnienia dokumentów potwierdzających wysokość dochodów wykazanych w tej deklaracji, w tym zaświadczenia naczelnika właściwego miejscowo urzędu skarbowego o wysokości dochodów uzyskanych przez tę osobę oraz innych członków jej gospodarstwa domowego, wyznaczając termin nie krótszy niż 30 dni od dnia otrzymania wezwania. Z powyższego wynika, że wymaganie przez radę dowodów potwierdzających źródła i wysokość dochodu gospodarstwa domowego na etapie składania wniosku stanowi istotne naruszenie art. 21b ust. 1a ustawy, zgodnie z którymi to Burmistrz Szczuczyna, jako organ uprawniony do reprezentowania gminy w stosunkach cywilnoprawnych, ma możliwość, a nie obowiązek żądania dokumentów potwierdzających wysokość dochodów wykazanych w tej deklaracji i to tylko w określonym przez ustawodawcę przypadku.

Jednocześnie organ nadzoru zwraca uwagę na treść Załącznika nr 2 do uchwały (WNIOSEK O WYNAJEM/ZAMIANĘ / LOKALU MIESZKALNEGO) w zakresie pouczenia o odpowiedzialności karnej. Art. 21b ust. 5 ustawy wskazuje jakie oświadczenia składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej i jak ma być sformułowana treść takiego pouczenia. Pouczenie zawarte w Załączniku nr 2 do uchwały stanowi niedozwoloną modyfikację klauzuli zawartej w art. 21b ust. 5 ustawy.

Kolejno, mocą § 10 ust. 8 pkt 2 Załącznika Rada Miejska postanowiła, że trzykrotna odmowa przyjęcia propozycji wynajęcia lokalu przez wnioskodawcę powoduje skreślenie z listy osób uprawnionych do zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony lub z listy osób uprawnionych do zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu.

Tak sformułowany przepis powoduje, że uprawniona osoba zostaje faktycznie zmuszona do przyjęcia trzeciego spośród zaproponowanych lokali. Zapis ten należy uznać za sprzeczny z celem ustawy i obowiązkiem gminy, oznacza także przekroczenie delegacji ustawowej. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 30 stycznia 2020 r., sygn. akt II SA/Bk 699/19, wskazał, że wprowadzenie do uchwały takiego dodatkowego warunku powoduje, że mieszkańcy wspólnoty spełniający przesłanki ustawowe do ubiegania się o pomoc mieszkaniową zostają pozbawieni możliwości jej uzyskania.

Podobnie wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 30 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Go 269/11, wskazując, że: „zakwestionowany zapis pozostaje w sprzeczności ze skonkretyzowanym w art. 4 ustawy o ochronie praw lokatorów obowiązkiem gminy zaspokajania potrzeb mieszkaniowych członków wspólnoty spełniających kryteria do ubiegania się o lokal z zasobu mieszkaniowego gminy. Nałożone uchwałą ograniczenie jest niczym nie uzasadnionym pozbawieniem uprawnionych do ubiegania się o najem lokalu z zasobów gminy starań o uzyskanie lokalu najbardziej dla nich odpowiedniego. Zapis taki umożliwia stworzenie nieprawidłowej sytuacji w gminie, w której faktycznie wymusi się na uprawnionym przyjęcie drugiego spośród zaproponowanych lokali. Takiego władztwa nad obywatelem nie przyznaje gminie żaden z obowiązujących przepisów, w szczególności ustawy o ochronie praw lokatorów” (por. także: w wyroku WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Go 1/11 i z dnia 2 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Go 239/11, w wyroku WSA w Kielcach z dnia 6 lutego 2019 r., sygn. akt II SA/Ke 782/18, w wyroku WSA w Gliwicach z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt III SA/Gl 1303/18).

Rada Miejska w Szczuczynie w Rozdziale 9 Załącznika ustaliła zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy lub prowadzoną działalnością gospodarczą. W ocenie organu nadzoru treść § 16 ust. 1-2 Załącznika nie mieści się w upoważnieniu, jakiego ustawodawca udzielił radzie w art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy, a także narusza przepisy art. 20 ust. 3 ustawy. Art. 20 ust. 3 ustawy stanowi, że rada gminy może wydzielić w zasobie mieszkaniowym lokale przeznaczone do wynajmowania na czas trwania stosunku pracy. W art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy rada gminy upoważniona została do określenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym również zasad i kryteriów wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, jeżeli w mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten cel. Skoro na mocy powyżej cytowanego art. 20 ust. 3 ustawy rada została upoważniona przez ustawodawcę do wydzielania w zasobie mieszkaniowym lokali przeznaczonych do wynajmowania na czas trwania stosunku pracy, jako organ kolegialny, powinna dokonać tego w formie uchwały. Z treści art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy jasno wynika, że wydzielenie tychże lokali stanowi warunek by rada następnie mogła określić zasady wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy. Analiza treści omawianej uchwały nie wskazuje, by w zasobie mieszkaniowym gminy wydzielone zostały lokale z przeznaczeniem na najem związany ze stosunkiem pracy.

W uchwale nr 206/XLII/21 Rady Miejskiej w Szczuczynie z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie przyjęcia „Wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Szczuczyn na lata 2022-2030” również nie zawarto regulacji wskazujących na wydzielenie w mieszkaniowym zasobie gminy lokali przeznaczonych na ten cel. Wobec powyższego brzmienie § 16 Załącznika nie znajduje podstawy w przepisach ustawy.

Na mocy art. 21 ust. 3 pkt 6b ustawy zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać zasady przeznaczania lokali na realizację zadań, o których mowa w art. 4 ust. 2b ustawy, tj. na wykonywanie innych zadań jednostek samorządu terytorialnego realizowanych na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Rada Miejska w § 17 ust. 1 Załącznika postanowiła, że lokale składające się na mieszkaniowy zasób gminy mogą być przeznaczone na realizację zadań, które zawarte są w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Następnie w § 17 ust. 2 Załącznika zdecydowała, że lokali określonych w ust. 1 nie poddaje się kryteriom w sprawie zasad wynajmowania lokali. I kolejno w § 17 ust. 3 i 4 Załącznika wskazała, że wydzielenie lokali z mieszkaniowego zasobu Gminy, wymienionych w ust. 1, następuje w formie zarządzenia Burmistrza Szczuczyna, przy uprzednim uchyleniu ich statusu dotychczasowego oraz, że wydzielenie lokalu przeznaczonego na realizację tychże zadań oraz zawarcie umowy najmu, dokona się na wniosek kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej lub innego uprawnionego podmiotu. Biorąc powyższe pod uwagę należy dojść do wniosku, że Rada w istocie nie ustaliła zasad przeznaczania lokali na realizację wskazanych zadań. Niemożliwym jest z powyżej przywołanych regulacji wywnioskować jakie dokładnie zasady będą w tym przypadku obowiązywały. Organ nadzoru stoi na stanowisku, że powyżej przytoczony § 17 Załącznika nie stanowi wypełnienia delegacji ustawowej zawartej w art. 21 ust. 3 pkt 6b ustawy.

Za niezgodny z przepisami prawa organ nadzoru uznał także § 19 Załącznika, zgodnie z którym: „w sprawach nieuregulowanych niniejszą uchwałą obowiązują przepisy ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego oraz ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny”. Tak sformułowany przepis stanowi naruszenie zasady hierarchii aktów prawnych, wyrażonej w art. 87 Konstytucji RP. Zgodnie z art. 87 Konstytucji RP źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia (ust. 1). Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego (ust. 2). Rada Miejska nie jest zatem uprawniona do przesądzania w drodze aktu prawa miejscowego o stosowaniu przepisów prawa znajdujących się w aktach wyższego rzędu, którymi są ustawy.

Jak już wyżej wskazano, omawiane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Oceniając powyższe naruszenia przepisów prawa, należy stwierdzić, że zachodzi konieczność wyeliminowania z obrotu prawnego przedmiotowej uchwały w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Urszula Matusiewicz-Jasińska